

Adgang til Laan i tilstrækkeligt Omfang, kan jo skyldes mange Aarsager, men Skylden er i alt Fald ikke den danske Stats, ikke den danske Rigsdags, ikke den danske Nations. Men de Folk, der er Danmark uvenligt stemt, skal nok benytte denne Udtalelse, der jo oven i Købet er fremsat af en dansk Rigsdagsmand. Om man vil benytte den i „Tidens Tegn“ eller andetsteds, ved jeg ikke, men den skal nok blive brugt, og jeg faar nok Lov til at stifte Bekendtskab med den paa mine Møder oppe paa Færøerne, derom er jeg ikke i Tvivl. Men heldigvis er det let at modbevise den. Jeg kan bl. a. tage de Tal, som den højtærede Justitsminister har nævnt, de er efter min Mening tilstrækkelige.

Den Driftsmaade, som findes paa Færøerne med Hensyn til Fiskeriet, har medført, at Fiskerne staa i et fuldkomment Slaveforhold, et fuldkomment Afhængighedsforhold til Købmændene, siger det ærede Medlem. Det er Blomsten af den færøske Befolkning, som saaledes af det ærede Medlem betegnes som Købmændenes Slaver. Udtalelsen om dette Slaveforhold er fornærmelig til alle Sider, det er en Fornærmelse mod Fiskerne, og det er en Fornærmelse mod Købmændene eller Skibsrederne. Og denne det ærede Medlems Opfattelse er omtrent saa langt fra Sandheden, som Himmelen er fra Jorden. Selv om den var Sandhed, vilde det være særdeles uheldigt at genere Færingerne her fra Folketingets Talerstol, men naar Fornærmelsen er ganske grundløs, mangler jeg Ord for at karakterisere det ærede Medlems Handlemaade paa dette Punkt. Jeg maa derfor lade mig nøje med at protestere og sige til det danske Folk og det danske Folks Repræsentanter: I maa ikke tro det ærede Medlem paa dette Punkt! De færøske Fiskere er, som det ærede Medlem Hr. Rytter udtalte, fribaarne Mænd, som ikke staa i Slaveforhold til nogen, og de færøske Købmænd og Skibsredere har ikke fortjent den Omtale, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen skænker dem. Færøske Skibsfiskere paamønstres Fiskerskibene paa Kontrakter, som deres egen Organisation, Føroya fiskimannafelag, gennem Forhandling med Færøernes Rederiforening har faaet i Stand, og de paamønstres gennem Mønstringsbestyrere ansatte af Staten. Revision af disse Kontrakter finder hyppigt Sted, og det er stadig Fiskernes og Redernes Organisationer, der forhandler, ikke den enkelte Fisker eller den enkelte Reder. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen synes ikke at vide, at de færøske Fiskere har

deres egen Organisation. I Dag hørte jeg for Resten Tale om denne Organisation, men i sin første Tale forekom det mig, at det ærede Medlem nærmest benægtede, at der var en saadan Fiskerforening. Jo, de har en saadan Organisation. Denne Organisation forhandler om Søfartsbetingelserne paa Fiskernes Vegne og bestemmer disse. Denne Organisation tager sig af Klager, hvis de Opgørelser, som Fiskerne faar fra deres Rederi, ikke tilfredsstiller dem, og Afregningen kan prøves af Mønstringsbestyreren, enten paa Forlangende af Fiskeren selv overfor Mønstringsbestyreren eller paa Forlangende af Fiskerforeningen. Den Fisker, som muligt skylder Penge til sin Reder, har selvfølgelig den almindelige Forpligtelse at betale Gælden, men han faar ikke ringere Betingelser om Bord i Kutteren, fordi han skylder Penge. En Fisker om Bord i Kutterne — der er forskellige Betingelser for Kuttere eller Skibe over 20 Tons og for Motorbaade under 10 Tons — faar en Trediedel af, hvad han selv fisker ved Haandline. Rederiet afholder alle Udgifter til Proviant, Salt, Fiskeredskaber, Skipperens og Kokkens Løn og Bedstemændens eller Bedstemændenes Ekstraløn. Rederierne stiller selvfølgelig Skibene til Disposition for de to Trediedele. Det er jo sandt, at Fiskerne ikke er Ejere af alle disse Skibe, men der er dog mange Fiskeskippere, som enten helt eller delvis ejer det Skib, de fører. Fiskerne har Ret til at fradele deres Trediedel af Fangsten og sælge den, til hvem de vil, og det sker i flere Tilfælde, de skal bare sige til, før Fisken sælges. I alle Tilfælde, jeg kender, er de medbestemmende ved Salget, selv om de sælger deres Trediedel sammen med Rederiets to Trediedele, og de har Ret til at lade en af deres egne Folk staa ved Vægten, naar Fangsten vejes. De faar en meget tydelig specificeret Opgørelse over deres Tilgodehavende om Efteraaret, til den Tid, Kontrakten bestemmer, og dermed faar de som Regel ogsaa de Penge, de maatte have til gode. Det er ikke Købmændene eller Rederne, som bestemmer, hvor meget Fiskerne skal have for deres Fangst; Købmændene bestemmer selvfølgelig, hvor stor Pris de vil give, men Fiskerne bestemmer, om de vil sælge, eller om de vil udbyde den andetsteds — i enkelte Tilfælde har Fiskernes Forening solgt. Og som jeg tidligere har udtalt, kan de, hvis de ikke er fornøjede med Regnskabet, enten selv eller gennem Organisationen henvende sig til Mønstringsbestyreren for at faa Afregningen prøvet. Nu haaber jeg, at man af det anførte vil have forstaaet, at det ærede Medlem Hr.